

¹Im dritten Monat nach dem Ausgang der Kinder Israel aus Ägyptenland kamen sie dieses Tages in die Wüste Sinai.²Denn sie waren ausgezogen von Raphidim und wollten in die Wüste Sinai und lagerten sich in der Wüste daselbst gegenüber dem Berge.³Und Mose stieg hinauf zu Gott. Und der HERR rief ihm vom Berge und sprach: So sollst du sagen dem Hause Jakob und verkündigen den Kindern Israel:⁴Ihr habt gesehen, was ich den Ägyptern getan habe, und wie ich euch getragen habe auf Adlerflügeln und habe euch zu mir gebracht.⁵Werdet ihr nun meiner Stimme gehorchen und meinen Bund halten, so sollt ihr mein Eigentum sein vor allen Völkern; denn die ganze Erde ist mein.⁶Und ihr sollt mir ein priesterlich Königreich und ein heiliges Volk sein. Das sind die Worte, die du den Kindern Israel sagen sollst.⁷Mose kam und forderte die Ältesten im Volk und legte ihnen alle diese Worte vor, die der HERR geboten hatte.⁸Und alles Volk antwortete zugleich und sprach: Alles, was der HERR geredet hat, wollen wir tun. Und Mose sagte die Rede des Volkes dem HERRN wieder.⁹Und der HERR sprach zu Mose: Siehe, ich will zu dir kommen in einer dicken Wolke, auf daß dies Volk es höre, wenn ich mit dir rede, und glaube dir ewiglich. Und Mose verkündigte dem HERRN die Rede des Volkes.¹⁰Und der HERR sprach zu Mose: Gehe hin zum Volk und heilige sie heute und morgen, daß sie ihre Kleider waschen¹¹ und bereit seien auf den dritten Tag; denn am dritten Tage wird der HERR herabfahren auf den Berg Sinai.¹²Und mache dem Volk ein Gehege umher und

¹فِي الشَّهْرِ الثَّلَاثِ بَعْدَ خُرُوجِ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ، فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ جَاءُوا إِلَى بَرِّيَّةِ سِينَاء. ²ارْتَحَلُوا مِنْ رَفِيدِيمَ وَجَاءُوا إِلَى بَرِّيَّةِ سِينَاء فَتَرَلُّوا فِي الْبَرِّيَّةِ. هُنَاكَ تَرَلَّ إِسْرَائِيلُ مُقَابِلَ الْجَبَلِ. ³وَأَمَّا مُوسَى فَصَعِدَ إِلَى اللَّهِ. فَتَنَادَاهُ الرَّبُّ مِنَ الْجَبَلِ، هَكَذَا تَقُولُ لِبَنِي يَسْعُوبَ وَتُخْبِرُ بَنِي إِسْرَائِيلَ، ⁴أَنْتُمْ رَأَيْتُمْ مَا صَنَعْتُ بِالْمِصْرِيِّينَ. وَأَنَا حَمَلْتُكُمْ عَلَى أَجْيحةِ الشُّسُورِ وَجِئْتُ بِكُمْ إِلَيَّ. ⁵قَالَ إِنَّ سَمِعْتُمْ لِمِصْرِي وَحَفِظْتُمْ عَهْدِي تَكُونُونَ لِي خَاصَّةً مِنْ بَيْنِ جَمِيعِ الشُّعُوبِ. فَإِنِّي لِي كُلِّ الْأَرْضِ. ⁶وَأَنْتُمْ تَكُونُونَ لِي مَمْلَكَةً كَهَنَةٍ وَأُمَّةً مُقَدَّسَةً. هَذِهِ هِيَ الْكَلِمَاتُ الَّتِي تُكَلِّمُ بِهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ. ⁷فَجَاءَ مُوسَى وَدَعَا سُيُوحَ الشَّعْبِ وَوَضَعَ قُدَّامَهُمْ كُلَّ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أَوْضَاهُ بِهَا الرَّبُّ. ⁸فَأَجَابَ جَمِيعُ الشَّعْبِ مَعًا، كُلُّ مَا تَكَلَّمَ بِهِ الرَّبُّ نَفَعَلُ. فَرَدَّ مُوسَى كَلَامَ الشَّعْبِ إِلَى الرَّبِّ. ⁹فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، هَا آتَا آتِ إِلَيْكَ فِي ظَلَامِ السَّحَابِ لِيَسْمَعَ الشَّعْبُ جِيئًا أَتَكَلِّمُ مَعَكَ، فَيُؤْمِنُوا بِكَ أَيْضًا إِلَى الْأَبَدِ. وَأَخْبَرَ مُوسَى الرَّبَّ بِكَلَامِ الشَّعْبِ. ¹⁰فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، اذْهَبْ إِلَى الشَّعْبِ وَقَدِّسْهُمْ الْيَوْمَ وَغَدًا، وَلْيَغْسِلُوا ثِيَابَهُمْ، ¹¹وَيَكُونُوا مُسْتَعِدِّينَ لِلْيَوْمِ الثَّلَاثِ. لِأَنَّهُ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ يَنْزِلُ الرَّبُّ أَمَامَ عُيُونِ جَمِيعِ الشَّعْبِ عَلَى جَبَلِ سِينَاء. ¹²وَتُقِيمُ لِلشَّعْبِ حُدُودًا مِنْ كُلِّ تَاجِيَةٍ، قَائِلًا، اخْتَرُوا مِنْ أَنْ تَصْعَدُوا إِلَى الْجَبَلِ أَوْ تَمَسُّوا طَرَفَهُ. كُلُّ مَنْ يَمَسَّ الْجَبَلَ يُقْتَلُ قِتْلًا. ¹³لَا تَمَسُّهُ يَدٌ بَلْ يُرْجَمَ رَجْمًا أَوْ يُرْمَى رَمِيًا. بِهِمَّةً كَانَ أَمْ إِنْسَانًا لَا يَعِيشُ. أَمَّا عِنْدَ صَوْتِ الْبُوقِ فَهَمْ يَصْعَدُونَ إِلَى الْجَبَلِ. ¹⁴فَانْحَدَرَ مُوسَى مِنَ الْجَبَلِ إِلَى الشَّعْبِ وَقَدَّسَ الشَّعْبَ وَعَسَلُوا ثِيَابَهُمْ. ¹⁵وَقَالَ لِلشَّعْبِ، كُونُوا مُسْتَعِدِّينَ لِلْيَوْمِ الثَّلَاثِ. لَا تَقْرَبُوا امْرَأَةً. ¹⁶وَحَدَّتْ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ لَمَّا كَانَ الصَّبَاحُ أَنَّهُ صَارَتْ رُعُودٌ وَبُرُوقٌ وَسَحَابٌ تَقْبَلُ عَلَى الْجَبَلِ، وَصَوْتٌ بُوقٍ شَدِيدٌ جَدًّا. فَارْتَدَّتْ كُلُّ الشَّعْبِ الَّذِي فِي الْمَحَلَّةِ. ¹⁷وَخَرَجَ مُوسَى الشَّعْبَ مِنَ الْمَحَلَّةِ لِمَلَاقِيَةِ اللَّهِ، فَوَقَفُوا فِي أَسْفَلِ الْجَبَلِ. ¹⁸وَكَانَ جَبَلُ سِينَاءَ كُلَّهُ يُدَخِّنُ مِنْ أَجْلِ أَنَّ الرَّبَّ تَرَلَّ عَلَيْهِ بِالنَّارِ، وَصَعِدَ دُخَانُهُ كَدَخَانِ الْأَثُونِ، وَارْتَجَفَ كُلُّ الْجَبَلِ جَدًّا. ¹⁹فَكَانَ صَوْتُ الْبُوقِ يَزْدَادُ اسْتِدَادًا جَدًّا، وَمُوسَى يَتَكَلَّمُ وَاللَّهُ يُجِيبُهُ بِصَوْتِ. ²⁰وَتَرَلَّ الرَّبُّ عَلَى جَبَلِ سِينَاءَ إِلَى رَأْسِ الْجَبَلِ، وَدَعَا اللَّهُ مُوسَى إِلَى رَأْسِ الْجَبَلِ. فَصَعِدَ

sprich zu ihnen: Hütet euch, daß ihr nicht auf den Berg steigt noch sein Ende anrührt; denn wer den Berg anrührt, soll des Todes sterben.¹³ Keine Hand soll ihn anrühren, sondern er soll gesteinigt oder mit Geschoß erschossen werden; es sei ein Tier oder ein Mensch, so soll er nicht leben. Wenn es aber lange tönen wird, dann sollen sie an den Berg gehen.¹⁴ Mose stieg vom Berge zum Volk und heiligte sie, und sie wuschen ihre Kleider.¹⁵ Und er sprach zu ihnen: Seid bereit auf den dritten Tag, und keiner nahe sich zum Weibe.¹⁶ Als nun der dritte Tag kam und es Morgen war, da erhob sich ein Donnern und Blitzen und eine dicke Wolke auf dem Berge und ein Ton einer sehr starken Posaune; das ganze Volk aber, das im Lager war, erschrak.¹⁷ Und Mose führte das Volk aus dem Lager Gott entgegen, und es trat unten an den Berg.¹⁸ Der ganze Berg Sinai aber rauchte, darum daß der HERR herab auf den Berg fuhr mit Feuer; und sein Rauch ging auf wie ein Rauch vom Ofen, daß der ganze Berg sehr bebte.¹⁹ Und der Posaune Ton ward immer stärker. Mose redete, und Gott antwortete ihm laut.²⁰ Als nun der HERR herniedergekommen war auf den Berg Sinai, oben auf seine Spitze, forderte er Mose oben auf die Spitze des Berges, und Mose stieg hinauf.²¹ Da sprach der HERR zu ihm: Steig hinab und bezeuge dem Volk, daß sie nicht durchbrechen zum HERRN, ihn zu sehen, und viele aus ihnen fallen.²² Dazu die Priester, die zum HERRN nahen, sollen sich heiligen, daß sie der HERR nicht zerschmettere.²³ Mose aber sprach zum HERRN: Das Volk kann nicht

مُوسَى. ²¹ فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، انْحَدِرْ حَدْرَ الشَّعْبِ لِنَلَّا
يَفْتَحِمُوا إِلَى الرَّبِّ لِيَنْطُرُوا فَيَسْفُطَ مِنْهُمْ
كَثِيرُونَ. ²² وَلِيَتَقَدَّسَ أَيْضاً الْكَهَنَةُ الَّذِينَ يَقْتَرِبُونَ إِلَى
الرَّبِّ لِنَلَّا يَنْطِيسَ بِهِمُ الرَّبُّ. ²³ فَقَالَ مُوسَى لِلرَّبِّ، لَا
يَقْدِرُ الشَّعْبُ أَنْ يَصْعَدَ إِلَى جَبَلِ سَيْنَاءَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ
حَدَرْتَنَا قَائِلًا، أَقِمِ خُدُوداً لِلْجَبَلِ وَقَدِّسْهُ. ²⁴ فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ،
اذهب انْحَدِرْ ثُمَّ اصْعَدْ أَنْتَ وَهَارُونَ مَعَكَ. وَأَمَّا الْكَهَنَةُ
وَالشَّعْبُ فَلَا يَفْتَحِمُوا لِيَصْعَدُوا إِلَى الرَّبِّ لِنَلَّا يَنْطِيسَ
بِهِمْ. ²⁵ فَأَنْحَدَرَ مُوسَى إِلَى الشَّعْبِ وَقَالَ لَهُمْ.

auf den Berg Sinai steigen; denn du hast uns bezeugt und gesagt: Mache ein Gehege um den Berg und heilige ihn.²⁴ Und der HERR sprach zu ihm: Gehe hin, steige hinab! Du und Aaron mit dir sollt heraufsteigen; aber die Priester und das Volk sollen nicht durchbrechen, daß sie hinaufsteigen zu dem HERRN, daß er sie nicht zerschmettere.²⁵ Und Mose stieg herunter zum Volk und sagte es ihm.